

JAVNA

tribuna

glasilo SZDL
občine Ljubljana-Siška

3. FEBRUAR 1967 – LETO VII.

ŠT. 59

Izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov - Ureja uredniški odbor - Glavni in odgovorni urednik **BRUNO LAGLER** - Tehnični urednik **POLONCA SKUBL** - Trg prekomorskih brigad 1 soba 405 (SZDL) - tel. 31-20-11, int. 259 - Tisk: Tiskarna „Slovenija“ v Ljubljani, Kumerdejeva ulica

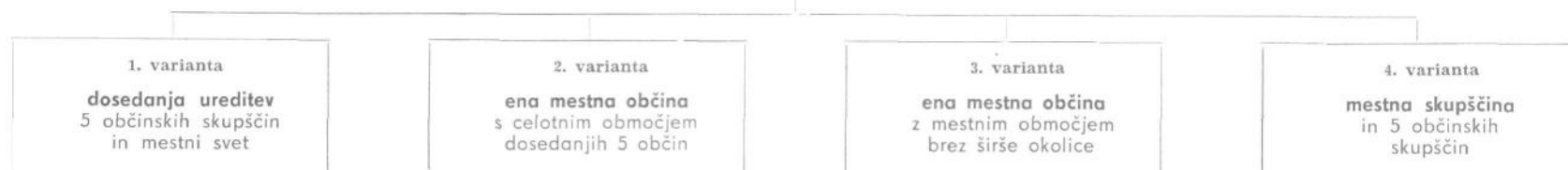
V tej številki objavljamo za vas:

- Pravega človeka na pravo mesto — več o tem preberite na 2. strani
- Skromna udeležba na konferencah SZDL — glej 3. stran
- O sprejemanju mladih v ZK lahko preberete na 4. strani
- O organizaciji zdravstva poročamo na 5. strani
- Iz dela občinske skupščine lahko najdete marsikaj zanimivega v prilogi

KAKŠNA NAJ BI BILA KOMUNALNA UREDITEV LJUBLJANE?

Zaradi potreb po skladnem in hitrejšem urejanju in razvoju skupnih ljubljanskih mestnih zadev in prepletanja raznih problemov ter skupnih interesov mesta kot celote občani stalno razmišljajo o tem, kakšna komunalna in upravna razdelitev mesta bi ustvarjala najugodnejše pogoje za hitrejšo organsko rast Ljubljane kot nacionalnega, kulturnega, gospodarskega in političnega središča

NAJPOMEMBNEJŠE MOŽNOSTI ZA KOMUNALNO UREDITEV LJUBLJANE

Vsaka od teh možnosti (variant) ima nedvomno svoje privlačne (pozitivne) in seveda tudi odbijajoče (negativne) strani ter zaradi tega v raznih javnih razpravah tudi svoje zagovornike in nasprotnike.

Nujno je, da čimprej pridemo od samih razpravljanj k dokončni odločitvi in da se zavestno opredelimo za tako komunalno in upravno ureditev mesta Ljubljane, ki bo na današnji stopnji razvoja našega samoupravnega in komunalnega sistema nudila največ možnosti in jamstev:

- za bolj učinkovito in bolj skladno, hitrejšo in cenejše urejanje skupnih mestnih zadev, torej za krepitev mestnega predstavniškega organa kot družbeno politične skupnosti,
- za nadaljnjo krepitev dosedanjih občinskih skupščin

kot najvišjih organov družbenega upravljanja na posameznih posebnih delih (specifičnih teritorijah) mesta,

- za dejansko nadaljnje čimbolj množično vključevanje občanov v samoupravno odločanje o skupnih zadevah vseh petih ljubljanskih občin in mesta kot celote, zlasti pa
- za bolj načrtno in vsestransko krepitev neposrednega samoupravnega odločanja občanov tam, kjer prebivajo, to je na območjih posameznih krajevnih skupnosti.

DOSEDANJA KOMUNALNA UREDITEV ZAVIRA

Nobenega dvoma ni, da je Ljubljana kot nacionalno, kulturno, gospodarsko in politično središče Slovenije organska celota zlasti v zadevah skupnega pomena. Zaradi tega je

popolnoma nelogično in v praksi nemogoče, da bi tako organsko celoto samostojno in medsebojno neodvisno usmerjalo in razvijalo le pet popolnoma samostojnih ljubljanskih občinskih skupščin (Bežigrad, Center, Moste, Šiška, Vič).

Že v dosedanji takšni upravi in komunalni ureditvi Ljubljane so se pojavljale vedno močnejše potrebe po koordiniranju raznih oblastvenih predpisov in sklepov, ki so jih sprejemale posamezne ljubljanske občinske skupščine. Nehote in „nevede“ sta se tako sama od sebe (spontano) krepila vloga in pomen skupnega mestnega sveta kot koordinatorja za vse mesto. In prav tu, ob tej problematiki so se začele porajati ideje o enotni ljubljanski mestni občini.

ENA MESTNA OBČINA BI ZAVIRALA SAMOUPRAVLJANJE

Dosedanja upravna in komunalna razdelitev oblastvenih pristojnosti na območju Ljubljane na pet občinskih skupščin je nedvomno zavirala skladnejši in učinkovitejši razvoj našega mesta kot celote. Kot skrajnost v nasprotni smeri pa bi bila nedvomno samo ena mestna občina v nasprotju z našim ustvarjalnim samoupravnim sistemom. Samo ena mestna občina bi nedvomno pogojevala in krepila birokratsko etatistične od-

nose in hkrati oddaljevala občane od njihovega samoupravnega razpravljanja in odločanja o skupnih mestnih zadevah.

Enostavna združitev dosedanjih petih ljubljanskih občin v enotno mestno občino ni samo v nasprotju z nadaljnjim razvojem našega ustavno določenega samoupravnega sistema, temveč je tudi v nasprotju s tradicionalnim bojem delovnih množic (v bivših državnih ureditvah) za njihovo čimvečjo samoupravno samostojnost v lastnih občinah.

(Nadaljevanje na 2. strani)

ODGOVORNA NALOGA VOLIVCEV

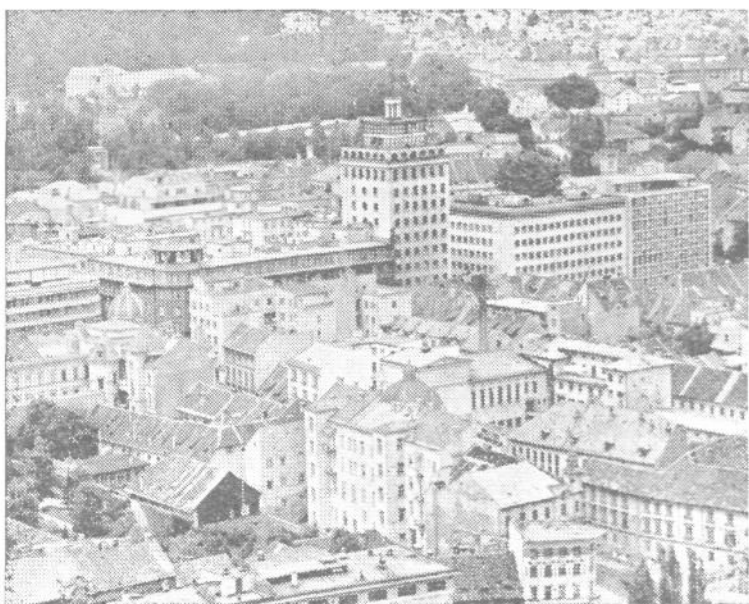
Letošnjo pomlad bomo izvolili polovico novih odbornikov, republiških in zveznih poslancev. Skrb nas vseh mora biti, da bodo v skupščinah, tako občinskih kot republiški in zvezni, sposobni ljudje, ki bodo znali na samoupraven način dobro opraviti svoje naloge, izmed katerih bodo novi ukrepi za gospodarsko in družbeno reformo ena najpomembnejših in tudi najtežjih. V volivni komisiji menimo, da bodo tolikšno in tako težavno delo zmogli le ljudje s samoupravnimi izkušnjami, s širokim obzorjem, ljudje, ki ne bodo imeli pred očmi samo svoje delovne organizacije ali delovnega področja in občine, pač pa tudi širšo skupnost, njeno vlogo in njene možnosti. Težiti moramo k temu, da bodo pri razpravah in odločanju v skupščinah zastopana vsa področja našega življenja. Ob doslej zbranih predlogih še posebej opozarjamo na neposredne proizva-

jalce, na tehnično inteligenco, na kulturne delavce. Prav pa bo, da pridejo v skupščinah bolj do veljave tudi ženske in mladina.

V volivni komisiji občinskega odbora SZDL smo trdno prepričani, da boste na sejah vaših samoupravnih organov ter družbeno političnih organizacij in društvenih vodstev še te dni razpravljali o vlogi in nalogah skupščin, na vseh ravneh, ob tem pa tudi že o ljudeh, ki bi bili dobri odborniki ali poslanci.

Volivna komisija občinskega odbora SZDL vam bo pri tem lahko pomagala z gradivom o dosedanjem delu skupščin ter z merili, ki so prišla do veljave v dosedanjih razpravljanih.

Prosimo, da svoje predloge za možne odborniške in poslanske kandidate pošljete volivni komisiji pri občinskem odboru SZDL Ljubljana-Siška.

Razvoj našega mesta je prerasel dosedanje komunalno ureditev. Skrajni čas je že, da omogočimo skladen razvoj vseh mestnih predelov

PRAVEGA ČLOVEKA NA PRAVO MESTO!

Naša občina je sestavni del glavnega mesta Slovenije. Kot nacionalno, kulturno, gospodarsko in politično središče naše republike je bila Ljubljana — zahvaljujoč se svojim občanom — vedno vodilna v svoji napredni ustvarjalnosti. Nobenega dvoma ni, da bo tako tudi ob sedanjih pripravah na pomladanske skupščinske volitve. Pri tem imajo člani SZDL in njihove krajevne in občinske organizacije pomembno vlogo nosilcev in organizatorjev celotnih volivnih priprav.

Smo pred volitvami v občinsko, republiško in zvezno skupščino. Zato bo prav, da se najprej vprašamo:

● ALI OBSTOJE KAKŠNE BISTVENE RAZLIKE MED PREJŠNIMI IN LETOSNIMI VOLITVAMI? V ČEM SO TE RAZLIKE?

Značilno za dosedanje obdobje našega razvoja je iskanje najustrežnejših načelnih rešitev in odločitev za nadaljnji razvoj našega družbeno političnega in ekonomskega sistema.

Ta idejna bitka je že dobljena. Zdaj stojijo naši občinski odborniki, republiški in zvezni poslanci pred mnogo večjimi in odgovornejšimi nalogami.

● KATERE SO POGLATIVNE NALOGE NASIH NOVIH SKUPŠČIN?

Od načelnih razprav moramo sedaj preiti h konkretnim

mu uresničevanju načelnih odločitev, k iskanju najboljših načinov in metod

— za smelejšo poglobljanje in krepitev samoupravljanja kot izhodišča,

— za hitrejšo in učinkovitejšo konkretno uresničevanje gospodarske in družbene reforme, za doslednejšo delitev po delu, za uspešnejše uveljavljanje v mednarodni delitvi dela itd.

● V ČEM JE ŠE POSEBNOST LETOSNJIH VOLITEV?

Pomladanske skupščinske volitve pomenjajo med drugim tudi prvo res široko rotacijo tako občinskih odbornikov, kakor tudi republiških in zveznih poslancev z vodilnih mest. Zlasti v zvezni in republiški skupščini smo prav sedaj pred večjo zamenjavo starih profesionalnih revolucionarjev in politikov z novimi, mlajšimi kadri.

Letošnje volitve pomenjajo torej prve pomembnejše kadrovske spremembe v naših skupščinah.

● KOGA IN ZAKAJ BOMO VOLILI?

SZDL združuje vse napredne sile. Kot taka je globoko zainteresirana za nadaljnje poglobljanje tako samoupravljanja in socialistične demokracije, kakor tudi za čim učinkovitejšo izpolnjevanje tekočih nalog reforme na vseh področjih.

— Zaradi tega članom SZDL in njihovim organizacijam ni in ne more biti vseeno, kdo bo kandidiran in izvoljen v občinsko, republiško in zvezno skupščino in kakšen bo sestav (struktura) teh skupščin in njihovih zborov.

— Zaradi tega moramo storiti vse, da bodo volivci dobili vse možnosti za pravilno samostojno ocenitev sedanjih razmer in našega nadaljnega

razvoja ter se tako usposobili za zrele in samostojne odločitve, kakšni ljudje so nam potrebni za ustrezen sestav naših skupščin in njihovih zborov za dejansko uspešnejše reševanje raznih aktualnih nalog našega časa.

— Zaradi tega moramo z vso odgovornostjo povsod zagotoviti vse pogoje in možnosti, da bodo volivci res lahko čim bolj zavestno, odgovorno in organizirano predlagali, kandidirali in volili prave ljudi na prava mesta ter zavrl vsako vsiljevanje, samovoljo, demagogijo in politikasterstvo.

Z mnogo odgovornejšim delom novih občinskih odbornikov ter republiških in zveznih poslancev v novih skupščinah narašča tudi odgovornost vseh tistih, ki izbirajo, predlagajo, kandidirajo in volijo poslance za razne skupščinske funkcije.

Preden predlagamo ali se zavzamemo za tega ali onega kandidata, moramo razčistiti:

● V ČEM SO BISTVENI USPEHI IN NEUSPEHI DOSEDANJIH SKUPŠČIN?

Kje so te skupščine uspešno uresničevale svoje naloge in v čem so se še pojavljale razne slabosti? Prav tako je pomembno, da ugotovimo:

● KAKŠNO JE BILO KONKRETNO SKUPŠČINSKO DELO NASIH DOSEDANJIH ODBORNIKOV IN POSLANCEV?

Kakšna je bila njihova politična aktivnost med volivci? Kaj bi morali storiti ob teh volitvah, da bi se ugotovljene slabosti hitreje in uspešneje odpravljale? Nič manj ni važno, da ugotovimo:

● KATERE SO NAJPOMEMBEJŠE NALOGE NOVIH SKUPŠČIN?

Nedvomno moramo ob volitvah široko in javno razpravljati tudi o tem:

— Kakšna naj bo komunalna ureditev Ljubljane?

— Kakšen naj bo srednjeročni program razvoja Ljubljane, naše občine, krajevnih in delovnih skupnosti na njenem območju itd.?

— Kakšni naj bodo politika, sistem samoupravljanja in financiranja vzgoje in izobraževanja, socialnega zavarovanja in zdravstva ter drugih družbenih služb?

— Kateri drugi aktualni problemi težijo naše volivce in ali so značilni (specifični) za posamezne delovne ali krajevne skupnosti, za našo občino, Ljubljano itd.?

(Nadaljevanje na 3. strani)

KAKŠNA NAJ BI BILA KOMUNALNA UREDITEV LJUBLJANE?

(Nadaljevanje s 1. strani)

ZALEDJE LJUBLJANE JE ORGANSKO POVEZANO Z MESTOM

Prav tako bi bilo v nasprotju z nadaljnjim perspektivnim razvojem glavnega mesta Slovenije, če bi ob novem komunalnem in upravnem urejanju skupnih ljubljanskih zadev enostavno izločili iz mestne samoupravne celote nemestna območja v dosedanjih štirih obrobni ljubljanskih občinah.

Ze v dosedanjem razvoju se je nemestno (podeželsko) območje teh ljubljanskih občin organsko vezalo in sodelovalo z mestnim območjem. Njegovo izdvajanje v neke nove občinske samoupravne enote bi nedvomno povzročilo določene zastoje v njihovem nadaljnjem razvoju in določene nevednosti zlasti v gospodarsko pasivnejših obrobni predelih.

Tudi v prihodnje bo Ljubljana doživljala hiter razvoj. Njena normalna rast bi bila nedvomno manj učinkovita brez večje povezave in skladnega razvoja tudi njenega širšega zaledja (urbanizem, kmetijstvo, turizem, dnevnica in tedenska rekreacija itd.).

ČETRTA MOŽNOST JE EDINO STVARNA IN PRIPOROČLJIVA

Ob takšnem razmišljanju o problemih komunalne ureditve Ljubljane in iskanju najučinkovitejših možnosti in jamstev za skladnejši in uspešnejši razvoj mesta kot celote in vsakega njenega posebnega (specifičnega) območja posebej prihajamo vedno bolj do zaključka, da bi bila četrta

od uvodoma prikazanih možnosti po vsej verjetnosti najboljša.

Uspešnejši razvoj Ljubljane in njenega neposrednega zaledja zahteva takšno družbeno politično ureditev, ki bi omogočila enotno mestno politiko v obliki enotnih normativnih predpisov za območje vsega mesta. Hkrati pa morajo biti dani vsi pogoji, vse možnosti in vsa jamstva, da ne bodo v ničemer okrnjeni in zavirani samoupravni interesi občanov.

Dosedanje občinske skupščine bi ostale še naprej, toda bile bi razbremenjene vrste dosedanjih oblastnih funkcij ter bi se tako mnogo lažje posvečale nadaljnjemu razvijanju svojih samoupravnih funkcij in krepitvi samoupravljanja občanov tako tam, kjer delajo, kakor tudi tam, kjer prebivajo in sploh povsod, kjer se pojavljajo njihovi skupni interesi.

Tu ne gre za to, da bi dobili razen obstoječih petih ljubljanskih občin še šesto — skupno mestno občino, temveč gre za smotno in funkcionalno delitev dela s tem, da bi mestna skupščina opravljala predvsem funkcije oblastvene značaja, dosedanje občinske skupščine pa pretežno samoupravne funkcije in da bi bile razne upravne službe združene in s tem bolj racionalne in učinkovitejše.

Ljubljana bi tako zaživeła bolj celovito, lahko bi zagotovila hitrejši razvoj gospodarskih in družbenih dejavnosti z enotno politiko ob polnem upoštevanju samoupravnih pravic občanov. S

tem bi bila dana možnost za večjo racionalizacijo upravnih nalog, kar bi nedvomno pocenilo in omogočilo hitrejšo in uspešnejšo zagotavljanje pravic občanov.

Nedvomno sta namen in cilj vseh teh razprav in prihodnje družbeno politične ureditve Ljubljane in njenega ozjega zaledja

— večja učinkovitost in racionalnost dela raznih upravnih, komunalnih in družbenih služb ter

— skladnejši in hitrejši razvoj Ljubljane in vsakega njenega posebnega (specifičnega) dela kot sestavnega dela te celote.

KRAJEVNE SKUPNOSTI — VEČ PRISTOJNOSTI IN VEČ SREDSTEV

Zelo zgrešeno bi bilo, če bi v novi komunalni skupnosti in upravnih ureditvi Ljubljane dobili organi krajevnih skupnosti določene upravne pristojnosti, torej če bi postali podaljšana roka mestne uprave. Kjer je zaradi oddaljenosti to potrebno (Medvode, Vodice) že obstajajo krajevni uradi, ki naj tudi v prihodnje opravljajo svoje naloge.

Nedvomno pa bi organi krajevnih skupnosti morali dobiti večje pristojnosti in pomembnost prav kot neposredni samoupravni organi občanov, da bi se tako uspešneje razvijali v učinkovitejšem reševanju raznih skupnih potreb in problemov občanov. Seveda jim je za tako delovanje treba zagotoviti red in potrebne sredstev.

Marcel SVETE
Pavle ŠEGULA

SAJ RES . . .

— Janez, koga ste pa vi letos predlagali za občinskega odbornika?

— Snažilke, kurjača in vratarja.

— ???

— Veš, odborniki so pogosto nesklepčni, ti pa so skoraj vedno popoldan v občinski hiši.